

عنوان مقاله:

دروغگویی در انتخابات: اشکال، سطوح و پیامدها

محل انتشار:

فصلنامه جامعه، فرهنگ و رسانه، دوره 4، شماره 17 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

خلاصه مقاله:

کاربرد زبان متأثر از موقعیتهای اجتماعی است و زبان در درون روابط و رخدادهای اجتماعی بهکاربرده میشود. از آنجایی که کنشگران در شرایط نامتقارن اجتماعی قرار دارند و بهخاطر امیال، منافع، و مواضع متفاوت و نامتقارن اجتماعی دچار تضادهای مختلفی میشوند، از زبان در این شرایط تضادآمیز برای نیل به مقاصد خود بهره میگیرند. زبان گاهی برای شکلهی وفاق و هماهنگی و رفع تضاد بهکار برده میشود و گاهی برای تثبیت و تعمیق و تداوم تضادهای اجتماعی مورد استفاده قرار میگیرد. لذا برخلاف آنچه در بادی امر بهنظر میرسد، کاربرد زبان بیش از آنکه تابع آموزههای دینی و اصول اخلاقی باشد، تابع موقعیتهای اجتماعی است. انتخابات یکی از مجالها و موقعیتهای بروز عدم تقارن اجتماعی و تضادها و نیز نوعی بزنگاه سیاسی برای پیگیری منافع و امیال و تثبیت یا ارتقای مواضع اجتماعی است. لذا بهطور عادی میتوانیم انتظار داشته باشیم که کنشگران سیاسی در شرایط انتخاباتی از دروغگویی برای پیگیری و نیل به اهداف خود بهره ببرند. در چنین شرایطی، دروغگویی در اشکال و سطوح متفاوتی خود را نمایان میسازد. این مقاله اشکال و پیامدهای دروغگویی را در انتخابات در سه سطح خرد، میانی، و کلان مورد بحث و بررسی قرار داده است و با مراجعه به اسناد و منابع منتشر شده، مصادیقی از دروغگویی را مطابق با مقولههای مورد بحث، ارایه میکند. با این همه، این مقاله چنین رفتاری را اگرچه در مجالهای انتخاباتی رایج و شایع میداند اما آن را به عملکرد تمامی کنشگران سیاسی تعمیم نمیدهد و چنین تعمیمی را نابهجا میداند.

کلمات کلیدی:

کاربرد زبان، دروغگویی، موقعیت اجتماعی، انتخابات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186622>

